

תת"ע 287/08/22 - מדינת ישראל נגד איוב אבו זעילה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 287-08-22 מדינת ישראל נ' אבו זעילה
תיק חיצוני: 30251710684

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	איוב אבו זעילה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר. המבקש טען כי לא הוא אשר נתפס אלא אחר.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

המבקש טען כי אחר נתפס ולא הוא, אך לא הציג כל תלונה שהגיש במשטרה ביחס לטענת התחזות. התביעה מצידה התנגדה לבקשה וזאת לאחר צפייה בסרטון מצלמת הגוף ועיון בחומר החקירה. לטענת המדינה, המבקש זוהה על ידי מסוף ותמונה וניתן לראות שהמבקש הוא אשר זוהה על ידי השוטר כמי שביצע את העבירה ולא אדם אחר.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא חריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב

הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה. המבקש לא נתן סיבה מוצדקת לאי התייצבותו ולטיעונו אין פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

אין בענישה שנגזרה משום חריגה ממתחם העונש הרלוונטי לעבירה שבוצעה בנסיבותיה.

הבקשה אינה עומדת בתנאי המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, בהעדר הצדדים.